

жина подъ командата на майора Курганова! отъ дружината извадена цѣпъ въ лозята, още по-отъ лѣво малкъ интервалъ завзетъ отъ спѣшенитѣ казаки на Краснова, а до него въ сѣщата линия—5-та дружина, една частъ отъ цѣпята въ която се разсипала въ лозята, пѣкъ друга частъ задъ ескадронитѣ на поженатитѣ ниви и наконѣцъ на края на лѣвия флангъ на моята линия заложени останалитѣ двѣ орждия, подъ командата на капитана Константинова. Всичката отбранителна линия вѣма никаква свѣръзка, мѣжду лѣвото крило на 2-та дружина и ротата на Волгива, интервала достига до 500 раскряче.

Азъ наченахъ да се озъртамъ и се удивлявамъ, като не виждамъ Казанския драгунски полкъ, който трѣбваше да постѣпи въ врѣме на боя въ моето распорѣждане. Въ това врѣме около мене препускатъ двама останале назадъ драгуни азъ ги спрѣхъ: «Кѣде е полка»? — «Его го хе! Ваш високоблагородие, на горѣ отиде!» Виждамъ че полка наистина отива на горѣ по Казанлъшкия пѣкъ; като задържахъ едного отъ драгунитѣ при себе си, прашамъ другия (применъ бѣха още двама казаки) да каже на командира на полка, че азъ съмъ началникъ на отбраната на града, че го моля да се върне съ полка си и да се наредѣ въ линиата на боя. Минуватъ се 20 минути, никакъвъ отговоръ, полка се немърда, а боя се распазва. Тогава прашамъ записка, въ която вече енергично искамъ, щото Казанския полкъ веднага да дойде и да вземе участие въ боя, въ противенъ случай ще се обърва ржѣ Цегово Височество. Дойде самичекъ Полковникъ К. «Азъ първи пѣкъ чувамъ градъ да се отбранява съ кавалерия!» иронически ми забѣляза командира на полка. Азъ отговорихъ че драгунитѣ за това сѣ и драгунитѣ, щото въ случай на нужда да замѣстятъ пѣхотата. И сетѣ, полковникъ, вий не сте се потрудили да видите линиата на отбраната, дѣто ще се каже, не знаете, че интервала, когото ще занемете съ вашитѣ драгуни, е отъ дѣсно на градския бой ставаше сѣ по чѣсть и бѣше насоченъ преимущественно срѣщо лѣвото наше крило и срѣдата; чуватъ се и